Til

Brudgommens Moder.

Den 19. August 1883.

154

Mel: Vift stolt paa Kodans Bølge.

Sin Fader og sin Moder
— Saa siger Skriftens Ord —
En Hustru skal forlade
Og følge Mandens Spor,
Det Offer i din Ungdom
Ved Kjærlighedens Magt,
Skjøndt under Suk og Taarer,
Har Datterhjertet bragt.

Dog Lønnen snart dig vented;
Saa rig paa Haab og Trøst,
— kom end der tunge Dage —
Var Kjærlighedens Høst,
Og Mindets Skat udfylder
Nu Savnet i dit Hjem,
Af Offret, som du bragte,
Steg Høsten frodigst frem:

Din førstefødte Datter
Du fra dit Fødested
Til eget Hjem tilbage
Jo nylig bragte med,
Idag fra Barndomshjemmet
Din ældste Søn modtog
Den Viv, for hvem hans Hjerte
Fra tidlig Ungdom slog.

Saa lad dit Liv forjætte
Den lykkelige Brud,
Som med sin Husbond drager
Fra Barnehjemmet ud,
At Kjærligheden kræver
Vel Offre, men igjen
Hvert trofast Hjerte lønner
Rigt med Velsignelsen!

© C. Olsen & Co. Kjøbenhavn